

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie,
a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către
procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care
se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie
2016, în cauza penală privindu-l pe

Novițchi Adrian Damian, născut la 13 iunie 1993,
originar din s. Izvoare, r-nul Fălești, domiciliat în s.
Zaim, r-nul Căușeni.

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. 02.06.2015 - 15.02.2016 (prima instanță);
2. 02.03.2016 - 29.04.2016 (instanța de apel);
3. 29.07.2016 - 20.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții
Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 15 februarie 2016, Novițchi Adrian a
fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, fiindu-
i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

La fel, a fost recunoscut vinovat Novițchi Adrian în săvârșirea infracțiunii prevăzute
de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe
un termen 1 an 4 luni.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin
cumul parțial i s-a stabilit definitiv lui Novițchi Adrian pedeapsa sub formă de închisoare
pe un termen de 1 an și 8 luni în penitenciar de tip semiînșchis.

Acțiunea civilă înaintată de Jizdan Natalia a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Novițchi Adrian în folosul Nataliei Jizdan prejudiciul material în
sumă de 2500 lei și prejudiciul moral în sumă de 25000 lei, iar în total suma de 27 500
(douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Novițchi Adrian Damian la data de 03 mai 2015, în perioada de timp 16:00 - 17:30, în timpul în care se deplasa în calitate de pasager în microbuzul de pe ruta Chișinău - Geamăna, în direcția satului Geamăna, r-nul Anenii Noi, în rezultatul relațiilor ostile apărute spontan între el și Jizdan Natalia, i-a pus la gâtul acesteia o lamă de la un foarfece pe care-1 avea la el, cu partea ascuțită a lamei și totodată, a amenintat-o verbal cu moartea, ceea ce a fost înțeles de către Jizdan Natalia ca o amenințare reală pentru viața și sănătatea ei.

Tot el, la data de 03.05.2015, aproximativ la orele 17:30, în satul Geamăna, r-nul Anenii Noi, în stradă, în rezultatul relațiilor ostile cu Jizdan Natalia, cu scopul cauzării leziunilor corporale, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care cu degetele a apăsas pe globul ocular. În rezultatul loviturilor aplicate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 050/D din 07.05.2015 părții vătămate, Jizdan Natalia, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: hemoragie în sclera ochiului stâng, edem posttraumatic, echimoze în regiunea feții, contuzie gravă a globului ocular drept cu ruptură sclerală sub conjunctivală și hemoftalm parțial, leziuni care în ansamblu condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată, și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie. (f.d. 158)

Aceste acțiuni ale inculpatului Novițchi Adrian au fost calificate în baza articolelor: 155 Cod penal, după indicii calificativi - *amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, existînd pericolul realizării acestei amenințări* și respectiv în baza art.152 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - *vătămarea intenționată, medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Topală Igor în numele inculpatului Novițchi Adrian, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei penale față de Novițchi Adrian, precum și în partea încasării prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărîri în partea dată, prin care să se dispună: achitarea inculpatului Novițchi Adrian în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal pe motivul că în acțiunile inculpatului nu există componenta infracțiunii incriminate. La fel, apelantul a solicitat stabilirea unei pedepse nonprivativă de libertate față de inculpatul Novițchi Adrian în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, precum și micșorarea prejudiciului moral ce urmează a fi achitat de către inculpat părții vătămate.

În susținerea apelului s-a invocat, că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată prevăzută de articolul 155 Cod penal și vinovăția acestuia nu este dovedită conform legii, iar probele puse la baza condamnării n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect. La stabilirea pedepsei în baza articolului 152 alin. (1) Cod penal instanța de judecată nu a luat în considerare probele și motivele prezentate de partea apărării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de avocatul Topală Igor, în numele inculpatului Novițchi Adrian

casată sentința partial, în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, în partea respectivă:

Novițchi Adrian Damian a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 Cod penal și de art. 152. alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa în baza art. 155 Cod penal cu amendă în mărime 400 (patru sute) unități convenționale, ce echivalează cu 8 000 (opt mii) lei și în baza art. 152 alin. (1) Cod penal cu muncă neremunerată în folosul comunității la 240 ore, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, pedepsele aplicate se execută de sine stătător.

Conform art. 64. alin. (31) Cod penal, Novițchi Adrian Damian este în drept să achite jumătate din mărimea amenzii stabilite în cazul în care o plătește în cel mult 72 de ore de la data când hotărârea devine executorie, fapt ce determină că pedeapsa este executată integral.

În rest, au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În ședința de judecată în apel au fost audiați suplimentar inculpatul Novițchi A. și partea vătămată Jizdan N., au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată a primei instanțe.

În ședința de judecată a instanței de apel au fost verificate, sub aspectele cercetării și aprecierii, probele prezentate în sprijinul învinuirii: declarațiile martorilor Jizdan Angela, Samoilenko Rodica, Cuciuc Victor, Beschier Ion, procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale a cetățencei Jizdan N. (f.d. 4); plângerea cetățencei Jizdan N. (f.d.15); raportul de expertiză medico-legală nr. 050/D din 07.05.2015 (f.d. 35); procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale a cetățencei Jizdan N. (f.d. 74).

Motivele invocate în apel ce vizează activitatea organului de urmărire penală și primei instanțe de judecată privind administrarea și aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului în baza art. 155 Cod penal, sînt nefondate din următoarele considerente că urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, în special - rechizitoriul și ordonanța de învinuire, ce-l vizează pe inculpat.

Ordonanța de învinuire a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 281 Cod de procedură penală, fiind înaintată acuzarea învinuitului în conformitate cu prevederile art. 282 Cod de procedură penală.

Rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală și trimis în judecată în conformitate cu prevederile art. 297 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a remarcat, că în procesul - verbal privind prezentarea materialelor de urmărire penală nu există obiecții la rechizitoriu și la ordonanța de învinuire sub aspectul învinuirii formulate. (f.d. 85).

Instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul

sentinței.

Sentința cuprinde elementele definatorii condamnării, prevăzute de art. 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că în contextul evaluării activității cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind condamnarea inculpatului, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal. Astfel, instanța de apel a constatat că fapta acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate. Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția dată.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat că motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a menționat că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componente ale infracțiunilor în baza art. 155 Cod penal - amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, existînd pericolul realizării acestei amenințări; și, respectiv în baza art.152 alin. (1) – vătămarea intenționată, medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Motivele invocate în apel, ce vizează stabilirea pedepsei prea aspre în raport cu faptele inculpatului, s-au apreciat ca fiind fondate din următoarele considerente :

Soluționînd chestiunea privind pedeapsa, primă instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 84 Cod penal. Astfel, fiind aplicată în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Instanța de apel a menționat că prima instanță, contrar prevederilor art. 394. alin.(2). pct. 1) Cod de procedură penală, n-a motivat soluția pedepsei cu închisoare, aplicate în baza art. art. 152 alin. (1) și 155 Cod penal, de vreme ce sancțiunea normelor respective prevăd și pedepse alternative : amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității. Acest principiu de individualizare a pedepsei se regăsește și în art. 75 alin.(2) Cod penal, astfel o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În atare situație, s-a considerat că prima instanță n-a motivat soluția pedepsei cu închisoare, de vreme ce sancțiunea normelor penale speciale, în baza cărora este condamnat inculpatul, prevăd și alte categorii de pedepse.

Astfel, în partea pedepsei, sentința atacată este lovită de nulitate absolută, motiv pentru care se impune casarea părții respective și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

Instanța de apel a menționat că în speță au fost întrunite condițiile prevăzute de lege, care permit aplicarea pedepselor penale sub formă de amendă și muncă neremunerată în folosul comunității în limitele sancțiunii art. 152 alin. (1) și art. 155 Cod penal.

Inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și se căiește de cele săvârșite. nu are antecedente penale (f.d. 63), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d. 66), fiind student este caracterizat pozitiv de către instituția de învățământ și de către primăria comunei Zaim (f.d. 61-62,133).

În consecință, instanța de apel nu a constatat cazuri excepționale pentru a aplica pedeapsa cu închisoare, dar, dimpotrivă, în speță, în baza considerentelor menționate supra, sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă și muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii articolelor imputate.

Instanța de apel a menționat că la soluționarea chestiunii privind repararea prejudiciului moral, prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, a evaluat corect quantumul despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, luând în considerare suferințele fizice ale victimei, cât și suferințele psihice provocate de inculpat.

Instanța de apel a considerat că documentele prezentate de avocatul părții vătămate justifică soluția dată prin sentință cu privire la mărimea prejudiciului moral.

În sentință, se cuprind datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra evaluării quantumul despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral. Quantumul prejudiciului moral dispus spre încasare este determinat de către instanța de fond cu respectarea criteriului echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale, echitabile, adică în așa fel trebuie stabilite încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a quantumului prejudiciului moral.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, fără modificări.

În cererea sa de recurs recurentul a invocat următoarele motive :

- conform art.417 alin.(1) pct. 8 Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date;
- potrivit explicațiilor pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.

16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viața ale familiei;

- conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a codului menționat și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale acestuia, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- stabilirea pedepsei menționate pentru fapta comisă de către inculpatul Novîțchi A. nu duce la restabilirea echității sociale, deoarece ultimul paguba materială pricinuită părții vătămate nu a restituit-o, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, deci corectarea lui precum și prevenirea de noi infracțiuni este irațională fără aplicarea unei pedepse privative de libertate;

- recurentul consideră că hotărârea instanței de apel emisă pe caz este pripită și neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei non privative de libertate inculpatului Novîțchi Adrian, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și respectiv decizia instanței de apel urmează a fi casată cu menținerea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei lui Novîțchi Adrian.

6. La recursul ordinar declarat de către procurorul Bolduratu Vasile, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, au depus referințe partea vătămată Jizdan Natalia și avocatul Topală Igor în numele inculpatului Novîțchi Adrian.

6.1. Partea vătămată Jizdan Natalia în referința sa a menționat că hotărârea instanței de apel o consideră neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele motive:

- consideră că recursul procurorului este întemeiat și pasibil a fi admis integral;

- inculpatul avînd posibilitatea să-și corecteze compartamentul față de ea nu a făcut acest lucru, la fel nu a încercat cel puțin să recunoască și să-și ceară scuze față de partea vătămată pentru infracțiunea săvârșită;

- pînă în prezent inculpatul nu a îndeplinit nici o obligațiune impusă lui de instanța de judecată;

- pînă în prezent nu a restituit nici o parte din daunele pricinuite părții vătămate, ea pînă în prezent primește tratament și își tratează în locuri specializate vederea pe care a pierdut-o din cauza inculpatului.

6.2. Avocatul Topală Igor în numele inculpatului Novițchi Adrian în referința sa a solicitat respingerea recursului depus de către procuror ca inadmisibil. Recurentul menționează că cu soluția instanței de apel este de acord, astfel încît consideră că instanța corect a elucidat circumstanțele cauzei, adoptînd o soluție bine motivată ținînd cont de toate criteriile generale și speciale de individualizare a pedepsei aplicate.

Avocatul mai indică că, instanța de apel corect a menționat faptul că prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, de vreme ce sancțiunea normelor penale speciale stabilește și alte categorii de pedepse, urmează a se ține cont de dispozițiile articolelor 61, 64, 67, 75 și 84 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

În opinia recurentului o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, avocatul Topală Igor în numele inculpatului Novițchi Adrian a menționat că instanța de apel nu a constatat careva cazuri excepționale pentru a fi aplicată o pedeapsă cu închisoarea, dar dimpotrivă, în speță, în baza tuturor circumstanțelor evidențiate pe parcursul examinării cauzei, sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă și muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii articolelor imputate.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu actele cauzei, ținînd cont de opiniile părții vătămate Jizdan Natalia și a avocatului Topală Igor în numele inculpatului Novițchi Adrian expuse în referințe, Colegiul penal lărgit consideră, că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze total hotărîrea atacată și să mențină hotărîrea primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd: pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea

soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei, invocînd aprecierea eronată de către aceasta a principiilor legale și a criteriilor de individualizare a pedepsei, prin aplicarea unei pedepse neechitabile în coraport cu fapta comisă și consecințele survenite.

Invocînd doctrina penală, Colegiul penal lărgit remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau quantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea hotărîrii de către instanța ierarhic superioară în procedura prevăzută de legea procesual penală pentru căile de atac.

Pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, capabilă de a contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atît de către condamnat, cît și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că sancțiunea art. 155 Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 750 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, iar sancțiunea art. 152 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunile prevăzute de art. 155 și art. 152 alin. (1) Cod penal se califică ca fiind infracțiuni mai puțin grave.

Colegiul penal lărgit relevă că, din conținutul părții descriptive a sentinței se observă că instanța de fond a soluționat corect chestiunile privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material, aplicând pedepse echitabile pentru infracțiunile comise de inculpatul Novîțchi Adrian.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Novîțchi Adrian pentru infracțiunile comise, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, iar instanța de apel a aplicat pedeapsa în baza art. 155 și art. 152 alin. (1) Cod penal prea blîndă.

Pedeapsa aplicată de prima instanță a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în limitele prevăzute de lege, luîndu-se în considerare gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, a săvârșit două infracțiuni, care fac parte din categoria celor mai puțin grave, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe o durată de 5 ani.

Reieșind din circumstanțele că inculpatul Novîțchi Adrian a comis 2 infracțiuni mai puțin grave și luînd în considerație consecințele acestor infracțiuni, care au rămas pentru toată viața la partea vătămată Jizdan Natalia, aceasta urmînd să poarte ochelari și stresul psihologic care l-a suportat și și-a lăsat amprente pînă în prezent, ceea ce just a permis primei instanțe să aplice o pedeapsă sub formă de închisoare în mărimea legală prevăzută de lege în baza ambelor infracțiuni incriminate, care va avea influență eficientă asupra inculpatului, restabilirii echității sociale, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni similare de către inculpat și de către alte persoane.

Dat fiind faptul că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, urmează a fi corectate de către instanța de recurs, prin adoptarea soluției prevăzute de art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, cu casarea totală a deciziei instanței de apel, pe motiv că apelul apărării a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe în totul, prin care Novîțchi Adrian Damian a fost recunoscut vinovat și condamnat corect și echitabil în baza art. 155 și art.152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează, că prima instanță, adoptînd sentința Judecătorei Anenii Noi din 15 februarie 2016, care este una legală și întemeiată, a stabilit corect vinovăția inculpatului Novîtchi Adrian în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.155, 152 alin. (1) Cod penal, precum și a aplicat corect și echitabil pedeapsa în speța dată, iar instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul Novîtchi Adrian a comis 2 infracțiuni mai puțin grave, inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu a recuperat daunele pricinuite, aplicînd în baza acestor articole o pedeapsă prea blîndă.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră, că recursul procurorului Bolduratu Vasile, urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2016 ca fiind neîntemeiată, cu menținerea în totul a sentinței Judecătorei Anenii Noi din 15 februarie 2016, în privința lui Novîtchi Adrian Damian.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Novîtchi Adrian Damian**, cu menținerea sentinței Judecătorei Anenii Noi din 15 februarie 2016, în privința inculpatului.

Novîtchi Adrian Damian se consideră condamnat în baza :

- art. 155 Cod penal la 1 an închisoare;
- art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial i s-a stabilit definitiv lui Novîtchi Adrian Damian pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula lui Novîtchi Adrian Damian din ziua reținerii lui, cu includerea în acest termen a arestului preventiv din 15 februarie 2016 pînă pe 29 aprilie 2016.

În latura civilă, la fel se mențin prevederile sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 ianuarie 2017.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie